

1832
H. S. gora 29.
PRIATELYZKA SZUZA

ZVERHU

TENYE

POKOJNOGA

JOSEFA KUKULYEVICHA

Plemenitoga od ZAKTZY,

Skol Mudrolyubja, y Pravicz Dovershitela vu
czvetu Dobe szvoje z-vszech napredujuchu —

z Mladozt lyubechek Saloztjum

preminuchega

Od szvojech negda Z-kupvuchenikov szada v-trejtem

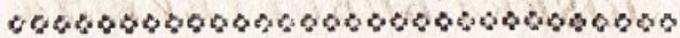
Letu Bogoszlovja

Poszlushitelov

zlejana.

1832.

TRINITY

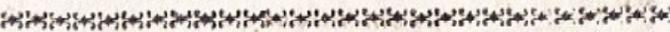

„Heu! homines quid sumus?
Evanescimus sicut fumus“ — —

*Kak Cvet na Polyu, kak led vu Letu
Tak vsza opadu, ka sivu na Svetu.*

*Kak! tusno ische, — ali nenajde
Komu, v-Groba naruchaj zajde*

Brat Brata — — Priately Priatelya — — —

—————
O! tusna chernog' Groba tihocha
Kak ni Vmertelnem tvoja merzlocha
Ztrashna? — kam nit szvetlog' Szuncza: Oko
Dojti nemore, — ar je gluboko —
Niti Meszczca szreberni Traki;
Tak temni jeszu nochi tve Mraki! —
Nut! kak berse Otecz tebe zgleda,
Najenput nyemu licza szu bleda —
Komu Szinka — jedino veszelye
Merzla tvoja ruka k-szebi jemlye. —
O kak saloztno odpira Ochi!
Kadszi vu Szerdczu nemre pomochi —
Kuliko plachu Szeztra, y Brati,
Kad Brata tebi moraju dati —!
Kulike czuret' Priately szuze
Puscha vu tve vekivechne Vuze —
Kadmu Priatelya Szmert nemila
V-ztrashnu tvoju poztely bi zakrila!

O! to vuchi nasz tusno Zpoznanye
Glasz kad salozten daje na Znanye
Nam, da nash Brat, y Priately mili
(Kak chemo zrechi v-tulikoj szili
Nashe salozti — Szerdcza teskochu
Koje vszaki chuti velikochu)
Vu najlepshem szve Mladozti czvetu
Preztaje sivet ovomu Svetu. —

O! Szmert nemila kak raztusila
Jeszi Szerdcza, kâ vezela bila,
Dok Brata nasheg' y Priatelya
Z-koszum tvojum niszi nam odtela!
Ali vre szada, kak nochna Tmicza,
V-kojoj Meszcza zkrita szu Licza,
Tak tmichno szerdcze chini nam Tuga,
Kada takvog' zgubivamo Druga —
Koj na haszen sivet Domovine,
Selel je znâmi z-szerdcza glubline,
Vre y pochel On; al nut v-Mladozti
Pervom czvetu szmertnu neoprozti. —

O! vszamoguchi vszega Ztvoritel!
Neba, y Zemlye zmosni Ravnitel!
Kak mi vmertelni Odluchke tvoje
Nemoguchismo preszechi!! koje
Ti na ovom szvetu zverh' chloveka
Pri Tebi odsudzilsi od veka —!
Mi vendar salit' preztati nigdar
Nemremo; ar v—Szerdcu bu nam vszigdar,
On, kog' szmo z-czelog Szerdcza lyubili,
Dok s-nyim ovde sivem zkupszmo bili!

Kada anda, preobrasni Brate!
Grobna tmicza zrushilasze na Te,
Vsivajsze mirami v-tela Vuze —
Navek bumoz za Te tochili suze.